

A LEGFONTOSABB EREDMÉNYEK

Az EU Kids Online kutatásról

Ez a kutatási jelentés annak azz és teljességgel egyedülálló kérd íves kutatásnak az eredményeit mutatja be, amely azEU Kids Onlinekutató hálózata által kidolgozott szigorúelvek szerint került megtervezésre és lebonyolításra. A kutatást az Európai Bizottság Biztonságos Internet Programja(Safer Internet Program) támogatta, annak érdekében, hogy

er

Digitális írástudás

f Valószínűleg tudják, hogy a gyakoribb használat digitális írástudás fejlődését és az online biztonság megteremtésével kapcsolatos készségek erősödését eredményezi. A 9-16 évesek egyharmada (36%) nyilatkozott úgy, hogy nagyon igaz az az állítás, hogy jobban tudok az internetről, mint a szüleim, míg 31 százalék szerint kicsit igazabb ez az állítás. 33 százalék volt úgy, hogy ez az állítás nem igazabb.

f

nyilatkozott, hogy ez az ölműny meglehetősen vagy nagyon felzaklató volt.

- f Az összes lehetséges médiumot (csatornát) figyelembe véve a gyerekek mintegy 23 százaléka látott szexuális tartalmú vagy pornográf tartalmat az elmúlt egy év során.
- f Az id sebb tinődzserek a fiatalabbakhoz képest nagyobb valószínűséggel találtak online, akár offline körülmények között pornográf vagy szexuális tartalmú anyagokat. Az interneten látott képek azonban rendszerint sokkal naturálisabbak, nyersebbek. De fiatalabb gyerekek számára nagyobb valószínűséggel válik ez az élmény rossz érzések, kellemetlen tapasztalatok forrásává.
- f 53 százaléka azoknak, akiket felzaklatott valamilyen interneten látott szexuális tartalmú kép, a legutóbbi ilyen alkalommal szólt valakinek erről az élményéről: 33% egy barátjának, 25% egyik szülőjének szólt be az esetről. Ugyanakkor 25% egy időre egyszerűen abbahagyta az internetezést, és csak néhányan váltották meg a tartalom szűrő eszközeit, vagy kapcsolatot állítottak le az internettel.

Online zaklatás (bullying)

- f A 9-16 évesek 6 százaléka kapott az interneten keresztül bántó vagy gonoszkodó üzeneteket, ugyanakkor 3 százalékuk küldött másnak ilyet. A harmadnegyedet azoknak, akik kaptak ilyen üzeneteket, meglehetősen vagy nagyon felzaklatta ez az eset.
- f Mivel összesen 19% állította, hogy az elmúlt egy évben akár online, akár offline zaklatásnak volt kitűve (6% mondta, hogy ez online történt), és 12% mondta, hogy zaklatott másokat ebben az időszakban (3% mondta, hogy ez online történt), ezért fontos, hogy a zaklatások nagy része inkább offline körülmények között következik be.
- f Azoknak a gyermekeknek nagy része, akik kaptak ilyen zaklató üzeneteket, támogatást keresett a környezetében: csupán egynegyedik nem mondta el senkinek az esetet. Tízhatvan online eszközt is felhasználtak: törtők a bántó üzeneteket és blokkolták a zaklató tartalmakat. Ez utóbbi a gyermekek szerint igen hatékony eszköz az ilyen helyzetek kezelésére.

Szexuális tartalmú üzenetek (Sexting)

- f A 11-16 évesek 15 százaléka kapott már közvetlenül csak neki szóló szexuális tartalmú üzenetet vagy képet, vagyis olyan tartalmat, amely meztelen embereket, szexuális aktust ábrázolt. A gyermekek 3 százaléka pedig küldött vagy posztolt ilyen tartalmú üzeneteket.
- f Az ilyen üzeneteket kapóknak csaknem egynegyede nyilatkozott úgy, hogy ezavaró volt számára. Azoknak, akik ezt mondták, csaknem felöt meglehetősen vagy nagyon felzaklatta az eset. Mindent egybevetve tehát minden nyolcadik gyermeket, aki kapott ilyen üzenetet, vagyis az összes megkérdezett mintegy 3 százaléka zaklatott már fel ilyen jellegű üzenetek.
- f Azok közül, akiket felzaklatott valamilyen szexuális tartalmú üzenet, tízből négyen kitűrték a kétértelmű üzenetet (40%), és/vagy blokkolták a küldött érkező további tartalmakat (38%). A gyerekek beszámolója szerint a legtöbb esetben ezek az intézkedések hatékonyan bizonyultak. Azaz ezeknek a konstruktív válaszlépéseknek a használatát érdemes lehet betanítani.

Személyes találkozás az online megismert személyekkel

- f A legelterjedtebb kockázatot jelent cselekvésnek az offline világból nem ismert személyekkel való kommunikáció bizonyult. A 9-16 éves, internethasználó európai gyerekek 30 százaléka kommunikált már online olyasvalakivel, akivel még sosem találkozott – fontos, hogy ez kockázatos tevékenység éppúgy lehet, mint szórakoztató elfoglaltság.
- f Sokkal ritkábban fordul el, hogy a gyerekek új online kapcsolataikkal offline is találkoznak: ez mindösszesen a gyerekek 9 százalékával történt már meg. Az összes megkérdezett gyermeknek mindösszesen 1 százalékát zaklatta fel ez a találkozás (vagyis minden kilenc gyermekből egy olyan gyermeket, akinek volt része ilyen élményben).
- f Ugyan a 9-10 évesek körében a legkisebb az esélye annak, hogy sor kerül ilyen találkozásra, azonban ha mégis megtörténik, ebben a korcsoportban a

legvalószínűbb, hogy a találkozások felkutatja a
gyermeket. (Aranya 31% azok körében, akik
elmentek egy ilyen találkozóra).

Egyéb kockázatok

f A második legelterjedtebb kockázattípus a
potenciálisan ártalmas felhasználói tartalmakkal
való találkozás, ami a 11-16 évesek 21 százalékát
érinti: ide értendek a győlködő oldalakkal
(12%), anorexiát népszerűsítő weblapokkal (10%),
önbántalmazásról (7%), kábítószeres
tapasztalatokról (7%) vagy öngyilkosságról (5%)
szóló oldalakkal kapcsolatos tapasztalatok.

f A 11-16 évesek 9 százalékával fordult el , hogy
visszaéltek valamely személyes adatával az
interneten: jelszavával (7%), személyéhez kötött
információkkal (7%), e-mail címükkel (7%),

- f* A szülők nagy része emellett korlátozza, hogy gyermeke mennyi személyes információt tehet elérhetővé online (85%), mennyit tölthet le a világhálóról (57%) vagy tölthet fel oda (57%).
- f* A szülők fele ellenrzi utdag gyermeke internetes aktivitását. Ez a stratégiákkal kevésbé elterjedt, mint az olyan technikák, mint például a pozitív megerősítés, a technikai segítség, vagy az internetezéssel kapcsolatos szabályok lefektetése.
- f* A különböző technikai védelmi eszközöket viszonylag kevesen használják: a szülők valamivel több mint negyede (28%) blokkolja egyes weblapok elérését, vagy szűri azokat, és 24 százalékuk ellenzi utdag, hogy mely honlapokat látogatta meg gyermeke.
- f* Mind a szülők, mind a gyerekek hasznosnak találják a szülői médiát. Különösen igaz ez a 9-12 év közötti gyerekekre.
- f* A legtöbb szülő (85%) magabiztos saját szerepét illetően úgy érzi, képesek lennének hatékonyan segíteni gyermeküket, ha az valamilyen zavaró dologgal találkozna az interneten. A szülők nagy része abban is bíz, hogy gyermeke képes lenne maga is kezelni az ilyen helyzeteket (79%). 15%

Szakpolitikai következtetések

A kutatás eredményei számos szereplő számára szolgálnak hasznos következtetésekkel:

- f* A szülői tudatosság növelésének központjában az internethasználat során bekövetkező esetleges kockázatok természetével kapcsolatos ismeretterjesztés kell, hogy jöjjön, miközben ösztönözni kell a szülőknek és a gyerekeknek a témával kapcsolatos párbeszédöt.
- f* Mivel a szülők elnyben részesítik gyermekeik iskoláit, mint információforrást, az oktatási intézményeknek teljesebben ki kell venniük a részüket ebben a munkában. Mivel azonban az adatok szerint mind a szülőknek, mind pedig a gyerekeknek csak igen kis része használja a gyártók és kereskedők által felajánlott lehetőségeket (pl. online biztonsági információk, csatlakozások, bejelentések stb.) ez a szektor szintén ószt kell, hogy vegyen a figyelemfelkeltésben és a bizalom kiépítésében, miközben egyes védőmieszközök használatának egyszerűsítésével szintén segíthet.
- f* Az internet használatának egyre személyre szabottabbá válásával a szülő a tanárok dolga is egyre nehezebbé válik. Mindegyre nagyobb felelősséget helyez a gyártókra és keresked

közsségi aktivitást mutatnak a magyar netez
gyerekek: kétharmaduknak van saját profilja
valamelyik közösségi oldalon.

f Az internetez magyar 11-16 éves gyermekek
ugyanakkor az uniós átlagnál valamivel gyengébb

